

folkningen er en saa kraftig Villie til at gennemføre denne Sag, at Forsøget paa at kvæle den maa mislykkes. Om det vil gaa, som Digteren i 1849 sagde: Naar Kongen gaar med Bonden, saa grønnes Bøgelunden, skal jeg ikke sige noget om, men jeg har den bestemte Opfattelse, at Regeringen har fremsat dette Lovforslag med fuld Bevidsthed om, at det gælder dets Gennemførelse, og at der ikke er noget som helst Tilbageog. Jeg finder det derfor ganske forkert, om man vilde søge at drukne denne store Sag i en Behandling af de mange Detailler, der knytter sig dertil. Jeg indrømmer, at man kan drøfte det Spørgsmaal, om man skal lægge de kommunale Raad eller en Aldersgrænse til Grund for Valgene til Landstinget, men jeg kan ikke se andet, end at naar Regeringen har givet det Svar, den har — at det er den lige og almindelige Valgret, man vil have overalt —, maa alle føle, at deri ligger en renliniet demokratisk Politik, hverken en socialdemokratisk eller en radikal Politik, men en retliniet Venstrepolitik, thi det er dette, som Venstre har krævet i hvert Fald i den Tid, jeg har levet. Det er i Takt med dette Krav, Regeringen har handlet, og forhaabentlig vil den gennemføre sit Forslag.

Hvad de Udtalelser angaar, som i Dag er fremsatte fra Højre, og som gaar ud paa, at Højre nok vil være med til en Forfatningsforandring, men ikke paa det foreliggende Grundlag, maa man for det første lægge Mærke til, at der ikke deri er peget paa noget som helst Grundlag, hvorpaa Højre vil søge Spørgsmaalet løst. Det næste, der, saa vidt jeg kunde skønne, laa i Udtalelserne fra Højre, særlig fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), var dette: Pas paa, I der ude paa Bondelandet, dette vil føre for vidt, det vil efter nogle Aars Forløb, om det ikke gør det straks, tage hele Magten fra jer. Det ærede Medlem tager fejl. Spørgsmaalet vil i Fremtiden blive dette: Hvor er de dygtigste, de bedste, de kraftigste? Vel vil Interesser kunne komme til at staa overfor hinanden paa forskellig Maade, men ude paa Bondelandet har man dog hidtil vist en Forstaaelse af Tidens Spørgsmaal, ogsaa de politiske, hvortil man ganske tør sætte sin Lid i kommende Dage. For øvrigt er det ærede Medlems Udtalelse jo ikke ny. Maaske har den i sin Tid kunnet gøre nogen Virkning, men nu kommer den i alt Fald adskillige Postdage for sent.

Den Tale, der har lydt fra Højre — og saa vidt jeg kan skønne, vil det blive

et af de Punkter, hvortil Højre knytter sin Stilling — at man, ved at benytte de kommunale Raad som Grundlag for Landstinget, vil gøre de kommunale Valg politiske, fatter jeg i hvert Fald ikke. De kommunale Valg er jo politiske, og hvad ondt er der for Resten i, at de er blevne det? Jeg er ikke i Stand til at se det. Jeg tror, at man tager ganske fejl i, at det vil blive en snever Politik, der dør vil blive ført. Der er mange, der er bange for, at saaledes, som Valgene nu foregaar efter den nye kommunale Valglov, vil Sogneraadene blive radikale eller socialdemokratiske. Jeg tror, at de Valg, der allerede er foregaaede, har vist, at det er ganske hen i Vejret, og at fremtidige Valg vil gøre det i endnu højere Grad. Jeg tror, at med den foreslaaede Valgmaade vil netop alle blive tvungne til at optage de bedste indenfor de forskellige Lejre paa deres Liste, og saa sker der jo ikke andet end det samme, som sker, naar man vælger til politiske Forsamlinger som denne politiske Forsamling, saa vælger man de bedste. Jeg tror, at de Herrer Indvending kun grunder sig paa et Ønske om ad kunstig Vej at oprettholde en bestemt politisk Opfattelse.

Jeg tror altsaa, at den højtærede Regering har handlet ret i at fremsætte dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det foreligger. Jeg hilser det i alt Fald med Glæde og giver det min Tilslutning helt og fuldt, og jeg tror, at den store Befolkning vil hilse det med Tilfredshed og give Regeringen den fornødne Støtte til dets Gennemførelse.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Da jeg før havde Ordet, udtalte jeg, at man fra Venstres Side havde anerkendt, at den nuværende Forfatning var brugelig, og jeg anførte som Bevis herfor Udtalelser af den højtærede Formand og Udtalelser, som faldt for et Par Dage siden fra den højtærede Landbrugsminister, og som gik ud paa for den sidste Vedkommende, at vel var en Omdannelse af Landstinget ønskelig, men dog ikke i den Grad nødvendig som en Omdannelse af Folketinget. Den højtærede Landbrugsminister har gjort mig opmærksom paa, at jeg i nogen Maade maa have misforstaaet hans Udtalelse, idet han mener, at hans Udtalelse om „Nødvendighed“ i Forbindelse med Folketinget og „Ønskelighed“ i Forbindelse med Landstinget